

परं ज्ञानं न च दीक्षापरं तपः । न च दीक्षापरं
कालं तस्मादुदीक्षा गौरयसी”

तत्र देशकालादि तन्त्रसारे निर्णयितं यथा

“उपे सिंहे च कन्यायां धनुर्भीमाख्यलग्नके । चन्द्र-
तारातुङ्गवे च कुर्वादीक्षामवर्त्तनम् । स्थिरलग्नं
विष्णुमन्त्रे शिवमन्त्रे चरः शुभः । द्विःखभावगतं
लग्नं शक्तिमन्त्रे प्रशस्यते । लिपटायगताः पापाः
शुभाः केन्द्रा लिकोष्णगाः । दीक्षायान्तु शुभाः सर्वे
रन्ध्रस्थाः सर्वनाशकाः” । शुक्लपक्षे भवेदुदीक्षा कृष्ण-
स्या पञ्चमादिनात्” । निषिद्धमासेऽपि तत्तद्दिशेषो मुनि-
भिरुदितः रत्नावल्याम् “घटी भाद्रपदे मासि तथा
कृष्णा चतुर्दशी । कार्तिके नवमी शुक्ला मार्गे शुक्ल
तृतीयिका । पौषे च नवमी शुक्ला माघे शुक्लचतुर्थिका ।
फाल्गुने नवमी शुक्ला चैत्रे कामचतुर्दशी” । तद्योदशीति
केचित् । वैशाखे साऽक्षया चैव ज्येष्ठे दशहरा तिथिः ।
आषाढे नवमी शुक्ला आश्वये कृष्णपञ्चमी । एतानि
देवपरीणि तीर्थकोटिफलं लभेत् । अत्र दीक्षा
प्रकर्त्तव्या न मासञ्च परीक्षयेत् । न वारं न च नक्षत्रं
न तिथ्यादिकदूषणम् । न योगकरणञ्चैव शङ्करेण
च भाषितम्” । अन्यञ्च । “चैत्रे त्रयोदशी शुक्ला
वैशाखेकादशी सिता । ज्येष्ठे चतुर्दशी कृष्णा आषाढे
नागपञ्चमी । आश्वयेकादशी भाद्रे रोहिणीसंयुता-
दमी । व्याश्विने च महापुण्या महादृष्ट्यभीष्टदा ।
कार्तिके नवमी शुक्ला मार्गशीर्षे तथा सिता । प्रठी
चतुर्दशी पौषे माघेऽष्टेकादशी सिता । फाल्गुने च
सिता प्रठी चेति कालविनिर्णयः” । योगिनोतन्त्रे
“अयने विषुवे चैव ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः । रवि-
संक्रान्तिदिग्घे युगाद्यायां सुरेश्वरि ! । मन्त्ररासु सर्वास्तु
महापूजादिमे तथा । चतुर्थी पञ्चमी चैव चतुर्दश्यदमी
तथा । तिथयः शुभदाः प्रोक्ताः” इत्यादिवचनात् चतु-
र्दश्यदमीति शक्तिविषयम् चतुर्थीति गणेशविषयम्
तत्तत्कस्योक्तत्वात् “निन्दितेष्वपि कालेषु दीक्षोक्ता ग्रहणे
शुभाः । सूर्यग्रहणकालस्य समानो नास्ति भूतले ।
विशेषतो महादेवि ! दीक्षाग्रहणकर्मणि । तत्र यद्य-
क्तं सर्वमनलफलदं भवेत् । रविसंक्रमणे चैव सूर्यस्य
ग्रहणे तथा । तत्र लग्नादिकं किञ्चिन्न विचार्य
कथञ्चन । रविसंक्रमणे चैव नान्यदन्वेषितं भवेत् ।
न वारतिथिमासादिशोधनं सूर्यपर्वणि” । एवं चन्द्रग्रहणे-

ऽपि तथा च रुद्रयामले “न कुर्यात्क्रान्तिर्नी दीक्षासुप-
रक्ते विभावसौ । न कुर्याद्द्वेषणी तान्तु यदि चन्द्र-
मसौ ग्रहः” । एतच्च गोपालश्रीविद्योतरविषयम् ।
“अन्येषु पुण्ययोगेषु ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोरिति” गौतमी-
यात् । सूर्यग्रहणकाले तु नान्यदन्वेषितं भवेत्”
इति योगिनीहृदयाच्च । वस्तुतस्तु “श्रीपराकालीवी-
जानि लोपादौर्गच यो मनुः । सूर्यस्योपग्रहे कन्वे
नृणां शीघ्रफलप्रदः” उक्तवचनानुरोधात् पूर्ववचने
शक्तिमन्त्रपदं श्रीविद्याद्यतिरिक्तशक्तिमन्त्रपरमिति
साम्प्रदायिकाः । “अमावास्या सोमवारे भौमवारे चतु-
र्थिका । सप्तमी रविवारे च सूर्यग्रहणतैः समा । शिष्या-
नाह्वय गुरुणा कृपया दीयते यदि । तदा लग्नादिकं
किञ्चिन्न विचार्य कथञ्चन । तथा “सर्वे वारा ग्रहाः सर्वे
नक्षत्राणि च राशयः । यस्मिन्नहनि सन्तुष्टो गुरुः सर्वं
शुभावहाः” । योगिनोतन्त्रे “ग्रहणे च महातीर्थे
नास्ति कालस्य निश्चयः” । अथ वक्ष्यामि दीक्षायाः
स्थानं तन्त्रानुसारतः । गोशालायां गुरोर्गेहे देवागारे
च कानने । पुण्यक्षेत्रे तथोद्याने नदीतीरे च मन्त्र-
वित् । धात्रीविल्वसमीपे च पर्वताग्रगुहासु च । गङ्गाया
स्तु तटे वापि कोटिकोटिगुणं भवेत्” । दीक्षायां नि-
षिद्धदेशमाह “गयायां भास्करक्षेत्रे विरजे चन्द्रपर्वते ।
चण्डाले च मतङ्गे च तथा कन्याश्रमेण च । न मृ-
ल्लीयात्ततो दीक्षां तीर्थेष्वेतेषु पार्वति !” । वाराहीतन्त्रे
“शुक्रोऽस्ति यदि वा वृद्धो शुशौदित्यो भवेद्यदि । मेघ-
हृदिकसिंहेषु तदा दोषो न विद्यते” । महाविद्यासु
सर्वास्तु कालादिविचारो नास्ति तदुक्तं सुखमासात्तन्त्रे
“कालादिशोधनं नास्ति न चाभिलादि दूषणम्” ।
पूजकर्मणि च “विवाहदीक्षां निरवर्त्तयत् गुरुः” “विवाह-
दीक्षातिलकं चकार” रघुः नियमे “एतास्मान्वाचरेदेव
दीक्षा विप्रो वने वसन्” मनुः ।

दीक्षागुरु पु० दीक्षायां गुरुपदेष्टा । मन्त्राद्युपदेष्टरि ।

दीक्षान्त पु० दीक्षायाः प्रधानयागस्य अन्तः अन्तोपलक्षितः

तत्समापको यागभेदः । अथभ्यश्चान्तरूपे यागभेदे अमरः ।

दीक्षापति पु० इत० । दीक्षापालके शोभे । “दीक्षां मे

दीक्षापतिर्न्यतामनु” यजु० ५।६ । “दीक्षायाः पतिः

पालकः शोभः” वेददी० । दीक्षापालादयोऽप्यत्र ।

दीक्षायूप पु० न० दीक्षाङ्गं यूपः । दीक्षाङ्गपञ्चादिमारण्याय

काष्ठमये पदार्थभेदे “रणयज्ञदीक्षायूपेन” काद०